

תלמודו בידו

דף פג עמוד א

א] חולה האומר שהוא צריך לאכול ביום הכיפורים, האם מאכילים אותו ?

ב] רופא אחד או שנים אומרים שהחולה צריך לאכול, האם מאכילים אותו ?

ג] חולה שצריך לאכול ואין לפנינו אלא מאכלות אסורות, מה מאכילים אותו ?

ד] חולה שצריך לאכול כל הפירות שלפנינו, והם טבל, האם עדיף להאכילו טבל, או להפריש תרומות ומעשרות ולהאכילו חולין ותרומה ?

א] מאכילים אותו, אפילו אם רופא אומר שאינו צריך לאכול, כי "לב יודע מרת נפשו". שני רופאים אומרים שאינו צריך לאכול:

לר' ינאי, אין מאכילים אותו.

למר בר רב אשי, מאכילים אותו. ואפילו מאה רופאים אומרים שאינו צריך.

ב] אחד: מאכילים אותו, ואפילו החולה אומר שאינו צריך לאכול, שמא נשתטה. אך אם יש רופא אחר אומר כדברי החולה, או שנים אומרים שאינו צריך (והחולה שותק), אין מאכילים אותו.

שנים: מאכילים אותו, אפילו אם רופאים אחרים וגם החולה עצמו אומרים שאינו צריך, מפני שספק נפשות להקל.

ג] מאכילים תחילה דבר שאיסורו קל יותר.

נבילה קלה מטבל. שנבילה עונשה מלקות, וטבל עונשו מיתה בידי שמים. פירות שביעית לאחר זמן הביעור שאין בזה אלא ביטול מצות עשה, קלים מטבל.

ד] חכמים: מאכילו טבל, שאיסורו קל מאיסור אכילת תרומה, כיון שניתן לתיקון. בן תימא: מפריש תרומות ומעשרות, ומאכילו חלק החולין שבו והתרומה שבו. שאיסור טבל חמור יותר כיון שאסור לכל, ואילו תרומה מותרת לכהן.